

Publicerad 2010-07-12 00:11 av Domvetingetomoss

Om att ta sina vänner för givet. Och få veta det.

Väldansvän

Tårar som landar på bröstet

har en sådan där konstig

varmkallhet

Tyngre än regn,

våtare än vatten

Har du tänkt på det, Väldansvän?

Jag har alltid haft lätt för mig

Inga hinder som varit

för höga

Inga problem som

inte kunnat lösas med

ett par om och några men

Idag lever jag på kredit

i vilsekommet hjärtas

logi

I verkligheten

är jag inget annat än en

parodi på idén om mig själv

Ett avtåg att ominnas

Ett budskap i sparsmakad version

Jag tappade både haka och

talförmåga

Under tillräckligt

många sekunder för att

du skulle hinna vända dig om och gå

Och stjäla med dig all min värdighet

Lämna mig lika blottad som

mina intentioner

Man får inte vara feg

men hur får man luft när man

tagit sig vatten över huvudet, Väldansvän?

De säger att när man nått botten

har man åtminstone något
under fötterna
Detta något leker sjöslag
under mig när jag springer efter
med insikten att inget finns att förlora

Väntar du då?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Domvetingetomoss med Poeter.se id #29386 innehar upphovsrätten